
[PRZYGRODZON *part praet pass pf*

N sg n (praed) przygrodz(o)no.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ogrodzony w celu odizolowania od czegoś, odgrodzony:

Wyrażenie: »parkanem, płotem przygrodzon«: Puł dworu całej osobno przy łronie iedney od wrot dla łamego gołpodarzá ma być záchowano/ ktore táko łprawiono ma być/ áby wedla drogi ktora dwor dzieli/ był połtáwion dom Páńłki długim kłtałtem aż ku tyłowi się ściągáiąc/ ták iże coby dworu [= podwórza] dom nie zásiągł/ áby to párkánem chočia płotem dobrym było przygrodzono. Cresc 1571 25.

Cf PRZYGRODZIĆ

MP